

F. t. beslutn. vedr. ændr. i Den internat. Arbejdsorganisations statut.

tence, indeholder ikke noget reelt nyt i forhold til den tidligere retsstilling. Ligesom hidtil vil det påhvile den danske regering at gøre de færøske myndigheder bekendt med konventioner om sådanne emner med henblik på gennemførelsen af nødvendig lovgivning eller eventuelt andre nødvendige foranstaltninger. Hvis de færøske myndigheder giver deres samtykke til at blive bundet af konventionen, skal den danske regering også efter den foreslåede ordning afgive en erklæring til ILO's generaldirektør om at acceptere konventionens forpligtelser på Færøernes vegne.

Den anden gruppe af tilfælde, der i henseende til ratifikation af konventioner frembyder problemer, vedrører territorier, der, selv om de ikke har internt selvstyre, dog indtager en vis forfatningsretlig eller administrativ særstilling. Som foran omtalt bestemmes det i forslaget, at medlemsstaterne ved ratifikation så vidt muligt skal tiltræde en konventions bestemmelser for alle de territorier, for hvilke de er ansvarlige. For Danmarks vedkommende får dette betydning med hensyn til Grønland, der, omend formelt en del af det danske rige lige- stillet med andre rigsdeler, dog indtager en særstilling derved, at en væsentlig del af den danske lovgivning om arbejdsforhold, socialforsorg m. v. ikke gælder for Grønland. Dette kan også få betydning for Færøerne i de tilfælde, hvor de af den internationale konvention omhandlede emner falder uden for de områder, der i henhold til hjemmestyreloven er overtaget af de færøske myndigheder som sær- anliggender.

Den hidtidige retsstilling har i disse tilfælde været, at den danske regering ikke uden videre har været forpligtet til at gennemføre ratificerede arbejds- konventioner på Færøerne og Grønland. Overfor ILO har disse dele af Danmark været betragtet som

„non metropolitan territories“ i henhold til sta- tutens artikel 35, i hvilken det udtrykkelig er fast- sat, at der vil kunne tages forbehold med hensyn til en konventions gyldighed for disse områder, når den findes uanvendelig på grund af de lokale forhold.

Men også efter den nye formulering vil der kunne tages forbehold med hensyn til sådanne territorier, jfr. ordene „så vidt muligt“. I denne henseende må det fremhæves, at der i den af arbejdskonferencen nedsatte komité vedrørende artikel 19 og 35 var flertal for, at det stadig burde være muligt for ratificerende stater at tage forbehold for visse terri- torier, da en modsat ordning ville forhindre en række stater i fremtidig at kunne ratificere. Ligesom hidtil pålægges der medlemslandene en forpligtelse til at rapportere om lovgivning og praksis også i de områ- der, for hvilke en konvention ikke gøres anvendelig.

Selvom det er muligt, at den nye formulering af medlemsstaternes forpligtelser i anledning af ved- tagne konventioner vil medføre flere spørgsmål end hidtil om konventioners anvendelse for Færøer- ne og Grønland, ses det dog ikke, at den nye formulering vil medføre så forøgede vanskelig- heder for Danmark, at man skulle undlade at rati- ficere bestemmelsen, der betragtes som en mani- festation af de mange nye staters ønske om at gøre endeligt op med kolonisystemet.

Ifølge arbejdsorganisationens statut, paragraf 36, kræves der ratifikation eller tiltrædelse fra $\frac{2}{3}$ af organisationens medlemsstater, heraf fra 5 af de 10 permanente medlemmer i styrelsesrådet, som re- præsentierer stater af størst industriel betydning, for at få bindende virkning.

Samtidig med vedtagelsen af forslaget til ændring af organisationens statut vedtoges det at tage ud- formningen af det nye stykke i artikel 19 op til revi- sion efter 5 års forløb.